

INCOTERMS 2010¹

สุนัย มโนมัยอุดม²

INCOTERMS 2010 ได้ลดค่าทางการค้าลงจากเดิม 13 คำ เหลือ 11 คำ คำที่ถูกลบเลิก 4 คำ ได้แก่ Delivered at Frontier (DAF) Delivered Ex Ship (DES) Delivered Ex Quay และ Delivered Duty Unipaid (DDU) โดยนำคำใหม่ 2 คำมาใช้แทน คือ Delivered at Terminal (DAT) และ Delivered at Place (DAP) และจัดกลุ่มคำใหม่จากเดิม 4 กลุ่ม คือ กลุ่ม E กลุ่ม F กลุ่ม C และกลุ่ม D เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกใช้สำหรับซื้อขายโดยไม่จำกัดรูปแบบของการขนส่ง ซึ่งอาจจะเป็นรูปแบบเดียว หรือหลายรูปแบบ กลุ่มนี้จึงสามารถนำไปใช้ได้ แม้ไม่มีการขนส่งทางทะเลเลย หรือกรณีที่ใช้เรือเป็นส่วนหนึ่งของการขนส่ง ส่วนกลุ่มที่สองใช้จำกัดเฉพาะการขนส่งทางทะเลหรือทางน้ำภายใน

Incoterms 2010 จัดเรียงหัวข้อบรรยายหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ขายและผู้ซื้อในการจัดส่งสินค้าจากต้นทางไปถึงปลายทางเรียงตามลำดับในแต่ละกลุ่ม เริ่มจากผู้ขายมีหน้าที่น้อยที่สุด และผู้ซื้อ มีหน้าที่มากที่สุด ไปจนกระทั่งผู้ขายมีหน้าที่มากที่สุดและผู้ซื้อมีหน้าที่น้อยที่สุด ดังนี้

คำที่ใช้สำหรับการขนส่งรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือหลายรูปแบบ

(Rules for any more or mores of Transport)

- EXW EX Works (Insert named place of delivery)
- FCA Free Carrier (Insert named place of delivery)
- CPT Carriage Paid To (Insert named place of destination)
- CIP Carriage and Insurance Paid (Insert named place of destination)
- DAT Delivered at Terminal (Insert named terminal at port or place of destination)
- DAP Delivered at Place (Insert named place of destination)
- DDP Delivered Duty Paid (Insert named place of destination)

คำที่ใช้สำหรับการขนส่งทางทะเลและทางน้ำในแผ่นดิน

(Rules for sea and inland water Transport)

- FAS Free Alongside Ship (Insert port of shipment)
- FOB Free On Board (Insert named port of shipment)
- CFR Cost and Freight (Insert named port of destination)
- CIF Cost Insurance and Freight (Insert named port of destination)

¹ International rules for the Interpretation of Trade Terms หรือ International Commercial Terms (Incoterms 2010 มีผลใช้บังคับ เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2553)

² อดีตผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ อธิบดีกรมสอบสวนพิเศษ เลขาธิการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ ปัจจุบันผู้พิพากษาอาวุโสในศาลอุทธรณ์ภาค 1

โดยกำหนดภาระหน้าที่ของผู้ขายและผู้ซื้อไว้ฝ่ายละ 10 รายการ ดังนี้

ภาระหน้าที่ของผู้ขายและผู้ซื้อ

1. ภาระหน้าที่ทั่วไป
General obligation
2. การจัดหาใบอนุญาต การอนุญาตของทางราชการ พิธีการด้านความปลอดภัย และพิธีการอื่น ๆ
Licences, authorization, security clearances and other formalities
3. การทำสัญญารับขนและสัญญาประกันภัย
Contracts of carriage and insurance
4. การส่งมอบและการรับมอบสินค้า
Delivery and Taking delivery
5. การโอนความเสี่ยงภัย
Transfer of risks
6. การแบ่งปันภาระค่าใช้จ่าย
Allocation of costs
7. การบอกกล่าวแก่ผู้ซื้อและผู้ขาย
Notice to the buyer and to the seller
8. เอกสารการส่งมอบและการพิสูจน์การส่งมอบ
Delivery document and Proof of delivery
9. การตรวจ – การบรรจุหีบห่อ-และทำเครื่องหมายและการตรวจสินค้า
Checking –packaging-marking and inspection of goods.
10. การช่วยเหลือด้านข้อมูลและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง
Assistance with information and related costs

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของ Incoterms 2010 ประการแรก คือ การรับรู้อย่างเป็นทางการว่าคำดังกล่าวใช้ได้ทั้งกับสัญญาซื้อขายระหว่างประเทศและภายในประเทศ ประการที่สอง การโอนความเสี่ยง กรณีขนส่งทางเรืออินเมื่อส่งมอบสินค้า กล่าวคือเมื่อสินค้าถูกนำไปวางไว้บนเรือ มิใช่เมื่อพ้นกราบเรือ ประการที่สาม ให้คู่สัญญาตกลงกันใช้วิธีสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ให้มีผลเสมือนกับเอกสารหรือเป็นประเพณีปฏิบัติในการใช้วิธีนั้น ประการที่สี่ กำหนดหน้าที่ให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการทำสัญญารับขนและประกันภัยกรณีผู้ซื้อไม่มีหน้าที่โดยตรง ประการที่ห้า กำหนดหน้าที่เกี่ยวกับการแจ้งข้อมูลด้านความปลอดภัยในการเคลื่อนย้ายสินค้า ประการที่หก กำหนดการแบ่งปันภาระค่าใช้จ่ายระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อให้ชัดเจนขึ้น ประการที่เจ็ด ภาระหน้าที่ของผู้ขายและผู้ซื้อบางกรณีกำหนดให้เฉพาะกรณีที่ปฏิบัติได้ (where

applicable) เท่านั้น มิได้ให้นำมาปฏิบัติในทุกกรณี ประการที่แปด การซื้อขายในแบบที่ใช้เรือเป็นยานพาหนะได้แก่ FAS FOB CFR และ CIF ผู้ขายไม่จำเป็นต้องขนส่งสินค้าไปวางไว้ที่ข้างลำเรือหรือขึ้นบนเรือเอง แต่สามารถจัดหาสินค้าที่ได้ถูกส่งมอบเรียบร้อยแล้วในลักษณะดังกล่าว

คำที่ใช้กรณีมีการขนส่งรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือหลายรูปแบบ

EXW : EX Works (insert named place of delivery)

EXW เป็นสัญญาซื้อขายที่กำหนดราคาสินค้า ณ แหล่งผลิต เหมาะสำหรับการซื้อขายภายในประเทศ คำดังกล่าวมีความหมายว่าผู้ซื้อหรือตัวแทนจะต้องมารับสินค้า ณ สำนักงาน โรงงาน โกดังสินค้าของผู้ขาย หรือ ณ สถานที่อื่นตามที่ระบุ ผู้ขายมีหน้าที่เพียงส่งมอบสินค้าให้อยู่ในเงื้อมมือของผู้ซื้อ (at the disposal of the buyer) เท่านั้น โดยไม่ต้องทำการขนขึ้นบนยานพาหนะที่ผู้ซื้อจัดหา

Incoterms กำหนดภาระหน้าที่ของผู้ขายและผู้ซื้อไว้ดังนี้

ก. ผู้ขายมีหน้าที่

1. หน้าที่ทั่วไป

จัดหาสินค้าตามสัญญาซื้อขายพร้อมบัญชีสินค้า และหลักฐานอื่นใดที่แสดงถึงความถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในสัญญา

เอกสารที่อ้างถึงในข้อ ก1 – ก 10 อาจเป็นบันทึกหรือกระบวนการอิเล็กทรอนิกส์ที่เหมือนกันตามข้อตกลงหรือ ตามประเพณีปฏิบัติ

2. จัดหาใบอนุญาต การอนุญาตของทางราชการ และพิธีการต่างๆ

กรณีปฏิบัติได้ และผู้ซื้อร้องขอ ช่วยเหลือผู้ซื้อ เพื่อให้ได้มาซึ่งใบอนุญาตส่งออกหรือการอนุญาตของทางราชการที่จำเป็นเพื่อการส่งออกด้วยความเสี่ยงภัยและค่าใช้จ่ายของผู้ซื้อ กรณีปฏิบัติได้และผู้ซื้อร้องขอ ผู้ขายต้องให้ข้อมูลซึ่งอยู่ในความครอบครองของผู้ขายที่จำเป็นเพื่อผ่านพิธีการด้านความปลอดภัยของสินค้าด้วยความเสี่ยงภัยและค่าใช้จ่ายของผู้ซื้อ

3. ทำสัญญารับประกันและสัญญาประกันภัย

ก) สัญญารับประกัน

ผู้ขายไม่มีหน้าที่นี้

ข) สัญญาประกันภัย

ผู้ขายไม่มีหน้าที่ทำสัญญาประกันภัย อย่างไรก็ตามเมื่อผู้ซื้อร้องขอผู้ขายต้องจัดหาข้อมูลที่จำเป็น เพื่อการทำประกันภัยสินค้าให้แก่ผู้ซื้อ ด้วยความเสี่ยงภัยและค่าใช้จ่ายของผู้ซื้อ

4. การส่งมอบ

ส่งมอบสินค้าให้อยู่ในเงื้อมมือของผู้ซื้อ ณ จุดที่ตกลงภายในสถานที่กำหนดสำหรับการส่งมอบ โดยไม่ต้องขนขึ้นยานพาหนะ กรณีที่มีได้มีการกำหนดจุดที่ส่งมอบและมีหลายจุดที่ส่งมอบได้ในสถานที่นั้น ผู้ขายอาจเลือกจุดที่เห็นว่าเหมาะสมที่สุดเพื่อทำการส่งมอบ การส่งมอบต้องทำในวันหรือภายในระยะเวลาที่ตกลง

5. การโอนความเสี่ยงภัย

รับความเสี่ยงภัยในความสูญหายหรือเสียหายของสินค้าจนกระทั่งได้สินค้านั้นได้ถูกส่งมอบแก่ผู้ซื้อตามข้อ ก 4 ยกเว้นความสูญหายหรือเสียหายตามกรณีทีระบุในข้อ ข 5

6. การแบ่งปันภาระค่าใช้จ่าย

ผู้ขายต้องรับภาระค่าใช้จ่ายอันเกี่ยวกับสินค้าจนกระทั่งสินค้านั้นได้ถูกส่งมอบตามข้อ ก 4 นอกจากค่าใช้จ่ายที่ผู้ซื้อต้องชำระตามข้อ ข 6

7. การบอกกล่าวผู้ซื้อ

ผู้ขายต้องบอกกล่าวข้อมูลที่สำคัญที่จำเป็นเพื่อให้ผู้ซื้อสามารถรับมอบสินค้าได้

8. เอกสารการส่งมอบ

ผู้ขายไม่มีหน้าที่นี้

9. การตรวจ การบรรจุหีบห่อ และทำเครื่องหมาย

ผู้ขายต้องชำระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตรวจสอบ (เช่น การตรวจสอบคุณภาพ การวัด การชั่งน้ำหนัก การนับจำนวน) ที่จำเป็นเพื่อส่งมอบสินค้าตามข้อ ก 4

ผู้ขายต้องบรรจุหีบห่อสินค้าด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง เว้นแต่ตามปกติทางการค้า สินค้านั้นเป็นประเภทที่ไม่ต้องบรรจุหีบห่อ การบรรจุหีบห่ออาจทำได้ด้วยวิธีที่เหมาะสมสำหรับการขนส่งสินค้านั้น เว้นแต่ผู้ซื้อได้แจ้งให้ผู้ขายทราบก่อนทำสัญญาว่าสินค้านั้นต้องการบรรจุหีบห่อในลักษณะพิเศษ ผู้ขายต้องทำเครื่องหมายไว้ที่บรรจุหีบห่ออย่างเหมาะสม

10. การช่วยเหลือด้านข้อมูลและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง

กรณีที่ปฏิบัติได้และภายในเวลาที่เหมาะสม ผู้ขายต้องจัดให้ความช่วยเหลือหรือช่วยเหลือผู้ซื้อ เพื่อให้ได้มาซึ่งเอกสารและข้อมูลใดๆ รวมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับด้านความปลอดภัยของสินค้าที่จำเป็น เพื่อการส่งออกและ/หรือนำเข้าสินค้า หรือเพื่อให้สินค้านั้นส่งไปถึงปลายทาง ด้วยความเสี่ยงภัยและค่าใช้จ่ายของผู้ซื้อ

ข. ผู้ซื้อมีหน้าที่

1. หน้าที่ทั่วไป
 - ชำระราคาสินค้าตามที่ตกลงไว้ในสัญญา
 - ยอมรับบันทึกหรือกระบวนการอิเล็กทรอนิกส์ที่อ้างถึงในข้อ ข 1-10 เช่นเดียวกับผู้ขาย
2. ใบอนุญาต การอนุญาตของทางราชการและพิธีการต่าง ๆ
 - กรณีที่สามารถปฏิบัติได้และเป็นดุลพินิจของผู้ซื้อที่จะให้ได้มาซึ่งใบอนุญาตส่งออก และนำเข้า หรือการอนุญาตของทางราชการและดำเนินการทางพิธีการศุลกากรเพื่อการส่งออก ด้วยความเสียวภัยและค่าใช้จ่ายของตนเอง
3. สัญญารับประกันและสัญญาประกันภัย
 - ผู้ซื้อไม่มีหน้าที่ทั้งสองกรณี
4. การรับมอบ
 - รับมอบสินค้านั้นเมื่อสินค้าได้ถูกส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อตามข้อ ก 4 และ ก 7
5. การโอนความเสียวภัย
 - รับความเสียวภัยในความสูญหาย หรือเสียหายของสินค้านับตั้งแต่วันที่สินค้านั้นได้ถูกส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อตามข้อ ก4
 - หากผู้ซื้อมิได้บอกกล่าวตามข้อ ข7 ผู้ซื้อรับความเสียวภัยนับตั้งแต่วันที่กำหนดหรือวันสิ้นสุดแห่งระยะเวลาที่ตกลงสำหรับการส่งมอบ โดยมีเงื่อนไขว่าสินค้านั้นได้ถูกบ่งชี้ไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นสินค้าตามสัญญา
6. การแบ่งปันภาระค่าใช้จ่าย
 - ก) จ่ายค่าใช้จ่ายอันเกี่ยวกับสินค้านับตั้งแต่วันที่สินค้านั้นได้ถูกส่งมอบตามข้อ ก4
 - ข) จ่ายค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากการที่ผู้ซื้อผิดนัดไม่รับมอบสินค้า หรือไม่บอกกล่าวแก่ผู้ขายตามข้อ ข. 7 โดยมีเงื่อนไขว่าสินค้านั้นได้ถูกบ่งชี้ไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นสินค้าตามสัญญา
 - ค) กรณีที่สามารถปฏิบัติได้ ชำระค่าภาษี อากร และค่าธรรมเนียม รวมทั้งค่าใช้จ่ายสำหรับพิธีการศุลกากรเพื่อการส่งออก และ
 - ง) ชำระคืนแก่ผู้ขายซึ่งค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมอันเกิดจากการที่ผู้ขายได้ให้ความช่วยเหลือตามข้อ ก2
7. การบอกกล่าวแก่ผู้ขาย
 - กรณีที่ผู้ซื้อไม่มีสิทธิกำหนดเวลาภายในระยะเวลาที่ตกลง และ/หรือ มีสิทธิกำหนดจุดรับมอบภายในสถานที่ระบุ ผู้ซื้อต้องแจ้งข้อมูลที่เพียงพอให้แก่ผู้ขาย

8. การพิสูจน์การส่งมอบ

จัดหาให้ผู้ขายซึ่งหลักฐานที่เหมาะสมแสดงถึงการรับมอบสินค้านั้น

9. การตรวจสอบสินค้า

ชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบใดๆก่อนส่งสินค้าที่ถูกกำหนดให้ต้องดำเนินการ รวมทั้งการตรวจสอบโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจในประเทศผู้ส่งออก

10. การช่วยเหลือด้านข้อมูลและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง

ผู้ซื้อต้องแนะนำผู้ขายให้ทราบถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับข้อมูลด้านความปลอดภัยใดๆ เพื่อให้ผู้ขายปฏิบัติตามข้อ ก 10 ได้

ผู้ซื้อต้องชำระค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการที่ผู้ขายจัดหาหรือช่วยเหลือ เพื่อให้ได้มาซึ่งเอกสารและข้อมูลตามที่ระบุไว้ใน ก.10

มีข้อสังเกตเกี่ยวกับหน้าที่ในการทำสัญญารับขน แม้มิได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้ซื้อ แต่เมื่อผู้ซื้อ มีหน้าที่รับมอบสินค้า ณ สถานที่ของผู้ขาย รวมทั้งรับผิดชอบในการขนขึ้นบนยานพาหนะด้วยผู้ซื้อจึงต้องเป็นผู้จัดหายานพาหนะ

การซื้อขายแบบ EXW นี้ผู้ขายไม่มีหน้าที่ขนสินค้าขึ้นบนยานพาหนะที่ผู้ซื้อจัดหา ดังนั้นหากผู้ขายดำเนินการดังกล่าวให้ก็ทำไปโดยความเสี่ยงภัย และค่าใช้จ่ายของผู้ซื้อ

FCA : Free Carrier (Insert named place of delivery)

การซื้อขายแบบ FCA เป็นการซื้อขายที่เหมาะสมสำหรับการขนส่งทุกรูปแบบ รวมถึงทางอากาศ รถไฟ ถนน และการขนส่งหลายรูปแบบทางทะเล ผู้ขายมีหน้าที่ส่งมอบสินค้าซึ่งผ่านพิธีการเพื่อส่งออกเรียบร้อยแล้วให้แก่ผู้ขนส่งรายแรก หรือตัวแทนของผู้ซื้อ ณ สถานที่ของผู้ขาย หรือสถานที่อื่น หากตกลงให้ส่งมอบ ณ สถานที่ของผู้ขาย ผู้ขายมีหน้าที่ขนขึ้นยานพาหนะ หากตกลงให้ส่งมอบ ณ สถานที่อื่น ผู้ขายไม่มีหน้าที่ขนลงจากยานพาหนะของผู้ขาย ความเสี่ยงภัยโอนเมื่อส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้ขนส่ง ผู้ขนส่ง (Carrier) หมายถึงผู้ทำหน้าที่เป็นผู้ขนส่งตามสัญญารับขน การซื้อขายในแบบของตัว F ได้แก่ FCA FAS และ FOB ผู้ซื้อ มีหน้าที่จัดหายานพาหนะที่ใช้ในการขนส่ง

Incoterms 2010 กำหนดภาระหน้าที่ของผู้ขายและผู้ซื้อไว้ดังนี้

ก. ผู้ขายมีหน้าที่

1. หน้าที่ทั่วไปเหมือนกับ EXW

2. การจัดหาใบอนุญาต การอนุญาตของทางราชการ และพิธีการต่าง ๆ

กรณีที่ปฏิบัติได้ ผู้ขายต้องรับภาระในค่าใช้จ่ายและความเสี่ยงภัยเพื่อให้ได้มาซึ่งใบอนุญาตส่งออก การอนุญาตของทางราชการ และดำเนินการผ่านพิธีการทางศุลกากรเพื่อการส่งออก

3. สัญญารับประกันและสัญญาประกันภัย

ก) สัญญารับประกัน

ผู้ขายไม่มีหน้าที่นี้ อย่างไรก็ตามหากผู้ซื้อร้องขอ หรือเป็นประเพณีทางการค้าและ ผู้ซื้อ มิได้มีคำสั่งเป็นอย่างอื่นภายในเวลาที่กำหนด ผู้ขายอาจทำสัญญารับประกันในแบบปกติด้วยความเสี่ยงภัยและ ค่าใช้จ่ายของผู้ซื้อ อย่างไรก็ตามทั้งสองกรณีผู้ขายอาจปฏิเสธที่จะปฏิบัติดังกล่าว แต่จะต้องแจ้งให้แก่ผู้ซื้อทราบโดยเร็ว

ข) สัญญาประกันภัย

ผู้ขายไม่มีหน้าที่นี้ อย่างไรก็ตามเมื่อผู้ซื้อร้องขอผู้ขายต้องจัดหาข้อมูลที่จำเป็นเพื่อให้ได้มาซึ่งการทำประกันภัยสินค้าให้แก่ผู้ซื้อ ด้วยความเสี่ยงภัยและค่าใช้จ่ายของผู้ซื้อ

4. การส่งมอบสินค้า

ส่งมอบสินค้าให้ผู้ขนส่ง หรือตัวแทนของผู้ซื้อ ณ จุดที่ได้ตกลง (หากมี) ที่สถานที่ระบุ ในวันหรือ ภายในระยะเวลาที่ตกลงกัน

การส่งมอบเสร็จบริบูรณ์เมื่อ

ก. หากสถานที่ส่งมอบคือสถานที่ของผู้ขาย เมื่อสินค้านั้นได้บรรทุกขึ้นยานพาหนะ ซึ่งจัดมาโดยผู้ซื้อ

ข. กรณีอื่น เมื่อสินค้านั้นตกอยู่ในเงื้อมมือของผู้ขนส่ง หรือตัวแทนผู้ซื้อในขณะที่สินค้านั้นยังอยู่บนยานพาหนะของผู้ขายในลักษณะที่พร้อมที่จะขนถ่ายสินค้า

หากผู้ซื้อมิได้ระบุจุดโดยเฉพาะเจาะจงให้ส่งมอบ ตามข้อ ๗ ๖) ภายในสถานที่ส่งมอบนั้น และ จุดที่ส่งมอบมีหลายจุด ผู้ขายอาจเลือกส่งมอบ ณ จุดที่เห็นเหมาะสมที่สุดเพื่อการส่งมอบสินค้านั้น

เว้นแต่ผู้ซื้อแจ้งแก่ผู้ขายเป็นอย่างอื่น ผู้ขายอาจส่งมอบสินค้าเพื่อการขนส่งให้เหมาะสมตาม ปริมาณ และ/หรือ ลักษณะของสินค้าเท่าที่จำเป็น

5. การโอนความเสี่ยงภัย

รับความเสี่ยงภัยในความสูญหาย หรือเสียหายของสินค้าจนกระทั่งสินค้านั้นได้ส่งมอบตามข้อ ก 4 ยกเว้นความสูญหายหรือเสียหายตามที่ระบุไว้ในข้อ ข5

6. การแบ่งปันภาระค่าใช้จ่าย

ผู้ขายต้องชำระ

ก) ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวกับสินค้าจนกระทั่งได้ส่งมอบสินค้าตามข้อ ก4 นอกจากค่าใช้จ่ายที่ผู้ซื้อต้องชำระ ตามข้อ ข 6 และ

ข) กรณีที่ปฏิบัติได้ ชำระค่าใช้จ่ายสำหรับพิธีการศุลกากรที่จำเป็นเพื่อการส่งออก รวมทั้งอากรภาษี และค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ที่ต้องชำระเมื่อส่งออก

7. การบอกกล่าวผู้ซื้อ

บอกกล่าวให้ผู้ซื้อทราบว่าสินค้าได้ถูกส่งมอบแล้วตามข้อ ก 4 หรือผู้ขนส่งหรือตัวแทนผู้ซื้อ มิได้มารับมอบสินค้าภายในกำหนดเวลาที่ได้ตกลง

8. เอกสารการส่งมอบ

จัดหาหลักฐานตามปกติที่แสดงว่าสินค้าได้ถูกส่งมอบแล้วตามข้อ ก 4 ให้แก่ผู้ซื้อ ด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง

เมื่อผู้ซื้อร้องขอ ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ซื้อเพื่อให้ได้มาซึ่งเอกสารการขนส่ง ด้วยความเสี่ยงภัย และค่าใช้จ่ายของผู้ซื้อ

9. การตรวจ การบรรจุหีบห่อ การทำเครื่องหมาย

เหมือนกับหน้าที่ของผู้ขายในแบบ EXW ยกเว้นผู้ขายต้องชำระค่าใช้จ่ายกรณีที่ให้ต้องมีการตรวจสอบก่อนการส่งมอบสินค้าซึ่งกำหนดโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศผู้ส่งออก

10. การช่วยเหลือด้านข้อมูลและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง

เหมือนกับหน้าที่ของผู้ขายในแบบ EXW เพียงแต่ผู้ขายไม่มีหน้าที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการส่งออกเพราะเป็นหน้าที่ของผู้ขายเอง

ข. ผู้ซื้อมีหน้าที่

1. หน้าที่ทั่วไป

เหมือนกับ EXW

2. ใบอนุญาต การอนุญาตของทางราชการ พิธีการทางศุลกากร และอื่น ๆ

กรณีที่ปฏิบัติได้และเป็นดุลพินิจของผู้ซื้อที่จะให้ได้มาซึ่งใบอนุญาตนำเข้าหรือการอนุญาตของทางราชการและพิธีการศุลกากรเพื่อการนำเข้าสินค้าและการขนส่งผ่านประเทศต่าง ๆ ด้วยความเสี่ยงภัยและค่าใช้จ่ายของตนเอง

3. สัญญารับขนและสัญญาประกันภัย

ก) สัญญารับขน

ผู้ซื้อต้องทำสัญญารับขนสินค้าจากสถานที่ส่งมอบที่ระบุ ยกเว้นเมื่อสัญญาดังกล่าวจัดทำโดยผู้ขายตามข้อ ก3ก)

ข) สัญญาประกันภัย

ผู้ซื้อไม่มีหน้าที่นี้

4. การรับมอบ

ผู้ซื้อต้องรับมอบสินค้าเมื่อสินค้านั้นถูกส่งมอบตามที่กล่าวไว้ในข้อ ก4

5. การโอนความเสี่ยงภัย

รับความเสี่ยงภัยในความสูญหายหรือเสียหาย นับแต่เวลาที่สินค้านั้น ได้ถูกส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อตามที่กล่าวไว้ใน ก 4

หาก

ก) ผู้ซื้อมิได้บอกกล่าวตามข้อ 7 ถึงการแต่งตั้งผู้ขนส่ง หรือบุคคลอื่น ตามที่กล่าวไว้ในข้อ ก4 หรือไม่ได้แจ้งให้ทราบ หรือ

ข) ผู้ขนส่งหรือตัวแทนผู้ซื้อตามที่กล่าวไว้มิได้มารับมอบสินค้า

ผู้ซื้อรับความเสี่ยงภัยดังกล่าว นับแต่

1) วันที่ตกลงกันไว้ หากไม่มีวันดังกล่าว

2) นับแต่วันที่ผู้ขายแจ้งตามข้อ ก 7 ภายในระยะเวลาที่ตกลง หรือหากไม่มีการแจ้งถึงวันดังกล่าว

3) นับแต่วันสิ้นสุดของระยะเวลาที่ได้ตกลงเพื่อการส่งมอบโดยมีเงื่อนไขว่า สินค้านั้นได้ถูกบ่งชี้ไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นสินค้าตามสัญญา

6. การแบ่งปันค่าใช้จ่าย

ผู้ซื้อต้องชำระ

ก) กรณีที่ปฏิบัติได้ ค่าใช้จ่ายอันเกี่ยวกับสินค้า เมื่อสินค้านั้นถูกส่งมอบตามข้อ ก4 ยกเว้นค่าใช้จ่ายทางพิธีการศุลกากรที่จำเป็นเพื่อการส่งออก รวมทั้งอากร ภาษี และค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ที่ต้องชำระเมื่อส่งออกตามที่กล่าวไว้ใน ข้อ ก6ข)

ข) ค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมใดๆ ที่เกิดขึ้นเนื่องจาก

1) ผู้ซื้อมิได้แต่งตั้งผู้ขนส่ง หรือตัวแทนตามข้อ ก4 หรือ

2) ผู้ขนส่ง หรือตัวแทนผู้ซื้อตามข้อ ก4 มิได้มารับมอบสินค้า หรือ

3) ผู้ซื้อมิได้บอกกล่าวผู้ขายตามข้อ ข 7

โดยมีเงื่อนไขว่า สินค้านั้นได้ถูกบ่งชี้ไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นสินค้าตามสัญญาแล้ว และ

ค) กรณีที่ปฏิบัติได้ อากร ภาษี และค่าธรรมเนียมอื่นๆ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทางพิธีศุลกากรที่ต้องชำระเมื่อนำเข้า และค่าใช้จ่ายสำหรับการขนส่งสินค้าผ่านประเทศอื่น

7. การบอกกล่าวผู้ขาย

บอกกล่าวให้ผู้ขายทราบถึง

ก) ชื่อของผู้ขนส่งหรือตัวแทนของผู้ซื้อ ตามที่กล่าวไว้ในข้อ ก 4 ภายในระยะเวลาที่เพียงพอ เพื่อให้ผู้ขายสามารถส่งมอบสินค้าตามข้อดังกล่าว

ข) เมื่อจำเป็น กำหนดเวลาซึ่งอยู่ภายในระยะเวลาที่ตกลงเพื่อส่งมอบให้แก่ผู้ขนส่งหรือตัวแทนของผู้ซื้อ

ค) รูปแบบของการขนส่งที่ตัวแทนใช้ และ

ง) จุดที่รับมอบในสถานที่ระบุ

8. การพิสูจน์การส่งมอบ

รับหลักฐานการส่งมอบตามที่กล่าวไว้ในข้อ ก8

9. การตรวจสอบสินค้า

ชำระค่าใช้จ่ายเพื่อการตรวจสอบใดๆ ที่ถูกกำหนดให้ต้องดำเนินการก่อนการส่งสินค้า ยกเว้นกรณีที่ผู้ตรวจสอบนั้นเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจของประเทศที่ส่งออก

10. การช่วยเหลือด้านข้อมูลและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง

เหมือนหน้าที่ผู้ซื้อแบบ EXW

CPT : Carriage Paid To (Insert named place of destination)

การซื้อขายแบบ CPT เป็นการซื้อขายซึ่งกำหนดราคาสินค้ารวมกับค่ายานพาหนะและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่จำเป็นในการนำสินค้าไปยังสถานที่ปลายทาง ซึ่งรวมถึงภาระค่าใช้จ่ายสำหรับพิธีการเพื่อการส่งออกด้วย การซื้อขายในเทอมของตัว C ได้แก่ CPT, CIP, CFR หรือ CIF ผู้ขายมีหน้าที่ต้องจัดหายานพาหนะและส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้ขนส่ง ณ ประเทศของผู้ขาย

Incoterms 2010 กำหนดภาระหน้าที่ของผู้ขายตามสัญญาซื้อขายแบบ CPT ในหัวข้อที่ 1 หน้าที่ทั่วไป หัวข้อที่ 2 ใบอนุญาต การอนุญาตของทางราชการและพิธีการต่าง ๆ หัวข้อที่ 5 การโอนความเสี่ยง หัวข้อที่ 9 การตรวจ การบรรจุหีบห่อ และทำเครื่องหมาย และหัวข้อที่ 10 การช่วยเหลือด้านข้อมูล และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเหมือนกับหน้าที่ของผู้ขายในแบบ FCA คงแตกต่างเฉพาะหัวข้อที่ 3 ที่ 4 และที่ 6

ถึงที่ 8 ในเรื่อง การทำสัญญารับขนและสัญญาประกันภัย การส่งมอบและการรับมอบ การแบ่งปันภาระ ค่าใช้จ่าย การบอกกล่าวแก่ผู้ซื้อและเอกสารการส่งมอบ ดังนี้

ก. ผู้ขายมีหน้าที่

3. สัญญารับขนและสัญญาประกันภัย

ก) สัญญารับขน

ทำสัญญาหรือจัดหาสัญญาขนส่งสินค้าจากจุดส่งมอบตามที่ตกลง ณ สถานที่ส่งมอบไปยัง สถานที่ปลายทาง หรือ ณ จุดใดในสถานที่ปลายทางนั้น สัญญารับขนต้องทำขึ้นด้วยเงื่อนไขตามปกติ ด้วย ค่าใช้จ่ายของผู้ขาย และเพื่อการขนส่งตามเส้นทางปกติและตามประเพณีปฏิบัติ หากมิได้กำหนดจุดที่ส่งมอบ หรือไม่ปรากฏในทางปฏิบัติ ผู้ขายอาจเลือกส่งมอบ ณ จุดที่เห็นว่าเหมาะสมที่สุด ณ สถานที่ปลายทางนั้น

ข) สัญญาประกันภัย

เหมือนหน้าที่ผู้ขายในแบบ FCA

4. การส่งมอบ

ส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้ขนส่ง (handing them over to the carrier) ที่ได้ทำสัญญากันไว้ตาม ข้อ 3 ก ในวันที่หรือภายในระยะเวลาที่ตกลง

6. การแบ่งปันภาระค่าใช้จ่าย

ผู้ขายต้องชำระ

ก) เหมือน FCA (ค่าใช้จ่ายทั้งหมดก่อนส่งมอบสินค้า)

ข) ค่าระวางและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกิดขึ้นตามข้อ 3 ก) รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้าขึ้น และการขนส่งสินค้าลง ณ สถานที่ปลายทาง หากตามสัญญาระบุให้เป็นของผู้ขาย และ

ค) กรณีที่ปฏิบัติได้ ค่าใช้จ่ายทางพิธีการศุลกากรที่จำเป็นเพื่อการส่งออก รวมทั้งอากร ภาษี และค่าธรรมเนียม ที่ต้องชำระเมื่อส่งออก ตลอดจนค่าใช้จ่ายสำหรับการขนส่งสินค้าผ่านประเทศอื่นหาก กำหนดไว้ในสัญญารับขนให้เป็นของผู้ขาย

7. การบอกกล่าวผู้ซื้อ

บอกกล่าวให้ผู้ซื้อทราบว่าสินค้าได้ถูกส่งมอบแล้วตามข้อ 4

จัดหาข้อมูลที่เป็นจำเป็นเพื่อให้ผู้ซื้อสามารถดำเนินการที่จำเป็นในการรับสินค้า

8. เอกสารการส่งมอบ

หากเป็นประเพณีปฏิบัติ หรือผู้ซื้อร้องขอ ผู้ขายต้องจัดหาเอกสารการขนส่งตามปกติที่ใช้ สำหรับการขนส่งตามสัญญาข้อ 3 ก ให้แก่ผู้ซื้อ ด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง

เอกสารดังกล่าวต้องครอบคลุมสินค้าตามสัญญา ลงวันที่ภายในระยะเวลาที่ตกลงสำหรับการส่งสินค้า หากมีข้อตกลงหรือเป็นประเพณี เอกสารนี้ผู้ซื้อต้องสามารถนำไปใช้ในการรับสินค้าจากผู้ขนส่ง ณ สถานที่ปลายทางได้ และทำให้ผู้ซื้อสามารถขายสินค้าซึ่งอยู่ระหว่างการขนส่งได้ โดยโอนเอกสารให้แก่ผู้ซื้อรายถัดไป หรือโดยการบอกกล่าวให้ผู้ขนส่งทราบ

หากเอกสารการขนส่งเป็นแบบสามารถเปลี่ยนมือได้ และมีต้นฉบับหลายฉบับ จะต้องส่งต้นฉบับทั้งหมดให้แก่ผู้ซื้อ

สำหรับหน้าที่ผู้ซื้อในหัวข้อที่ 1 หน้าที่ทั่วไป หัวข้อที่ 2 ในอนุญาติ การอนุญาติของทางราชการ และพิธีการต่าง ๆ หัวข้อที่ 8 การพิสูจน์การรับมอบ หัวข้อที่ 9 การตรวจสอบสินค้า และหัวข้อที่ 10 การให้ความช่วยเหลือ เหมือนกับหน้าที่ของผู้ซื้อในสัญญาซื้อขายแบบ FCA คงแตกต่างเฉพาะหัวข้อที่ 3 ถึงที่ 7 ดังนี้

ข. ผู้ซื้อทำหน้าที่

3. สัญญารับขนและสัญญาประกันภัย

ก) สัญญารับขน

ผู้ซื้อไม่มีหน้าที่ทำสัญญารับขน

ข) สัญญาประกันภัย

ผู้ซื้อไม่มีหน้าที่ทำสัญญาประกันภัย อย่างไรก็ตามเมื่อผู้ขายร้องขอ ผู้ซื้อต้องจัดหาข้อมูลที่เป็นแก่นผู้ขายเพื่อให้ได้มาซึ่งการประกันภัย

4. การรับมอบ

รับมอบสินค้าเมื่อสินค้าได้ถูกส่งมอบตามข้อ ก4 และรับสินค้าจากผู้ขนส่ง ณ สถานที่ปลายทางที่ระบุ

5. การโอนความเสี่ยงภัย

รับความเสี่ยงภัยต่อการสูญหายหรือเสียหายของสินค้า เมื่อสินค้านั้นได้ถูกส่งมอบตามที่กล่าวไว้ในข้อ ก 4

หากผู้ซื้อมิได้บอกกล่าวตามข้อ ข 7 นับตั้งแต่วันที่ได้ตกลง หรือวันที่สิ้นสุดระยะเวลาที่ได้ตกลงเพื่อการส่งมอบ โดยมีเงื่อนไขว่าสินค้านั้นได้ถูกบ่งชี้ไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นสินค้าตามสัญญา

6. การแบ่งปันค่าใช้จ่าย

ภายใต้บังคับข้อ ก 3 ก)

ก) ผู้ซื้อต้องชำระ

ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสินค้านับแต่สินค้านั้นได้ถูกส่งมอบตามข้อ ก 4 ยกเว้น กรณีที่ปฏิบัติได้ ค่าใช้จ่ายทางพิธีการศุลกากรที่จำเป็นเพื่อการส่งออก รวมถึงอากร ภาษี และค่าธรรมเนียม ตามที่อ้างถึงใน ข้อ ก 6 ค) (ซึ่งเป็นของผู้ขาย)

ข) ค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับสินค้าในระหว่างการขนส่งจนถึงสถานที่ปลายทางที่ได้ตกลงไว้ ยกเว้นค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมที่กำหนดให้เป็นของผู้ขายตามสัญญาฉบับรับ

ค) ค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้าลงจากยานพาหนะ ยกเว้นจะกำหนดให้เป็นของผู้ขายตามสัญญาฉบับรับ

ง) ค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมซึ่งเกิดขึ้น หากผู้ซื้อไม่ได้บอกกล่าวตามข้อ ข 7 นับตั้งแต่วันที่ได้ตกลง หรือวันที่สิ้นสุดระยะเวลาเพื่อการส่งสินค้า โดยมีเงื่อนไขว่าสินค้านั้นได้ถูกบ่งชี้ไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นสินค้าตามสัญญาแล้ว และ

จ) กรณีที่ปฏิบัติได้ ค่าอากร ภาษี และค่าธรรมเนียมอื่นๆ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการดำเนินการพิธีการศุลกากรที่ต้องชำระเมื่อนำเข้าสินค้า และค่าใช้จ่ายเพื่อการขนส่งผ่านประเทศอื่น เว้นแต่จะได้อธิบายไว้เป็นค่าใช้จ่ายตามสัญญาฉบับรับ

7. บอกกล่าวผู้ขาย

กรณีที่ผู้ซื้อไม่มีสิทธิกำหนดเวลาสำหรับการส่งสินค้า และ/หรือ กำหนดสถานที่ปลายทางหรือจุดรับสินค้าภายในสถานที่นั้น ผู้ซื้อต้องแจ้งข้อมูลที่เพียงพอให้ผู้ขายทราบ

Incoterms 2010 มิได้กำหนดถึงความสมบูรณ์ของการส่งมอบไว้เหมือนอย่าง FCA คงใช้ถ้อยคำแต่เพียงว่า ส่งมอบให้แก่ผู้ขนส่ง การส่งมอบจึงน่าจะมีความหมายว่า ส่งมอบให้อยู่ในเงื้อมมือของผู้ขนส่งเท่านั้น

CIP : Carriage and Insurance Paid (Insert named place of destination)

การซื้อขายแบบ CIP เป็นการซื้อขายที่มีลักษณะเช่นเดียวกับ CPT แต่เพิ่มเติมภาระหน้าที่ของผู้ขาย โดยให้ผู้ขายมีหน้าที่จัดทำสัญญาประกันภัยด้วย

Incoterms 2010 จึงกำหนดหน้าที่ของผู้ขายตามสัญญาซื้อขายแบบ CIP เหมือนกับ CPT เกือบทั้งหมด ยกเว้นภาระหน้าที่ในหัวข้อที่ 3 สัญญาฉบับรับและสัญญาประกันภัย และหัวข้อที่ 6 การแบ่งปันภาระค่าใช้จ่าย ดังนี้

ก. ผู้ขายมีหน้าที่

3. สัญญารับประกันและสัญญาประกันภัย

ก) สัญญารับประกัน

ผู้ขายต้องทำสัญญารับประกันเช่นเดียวกับผู้ขายในแบบ CPT

ข) สัญญาประกันภัย

จัดให้ได้มาซึ่งสัญญาประกันภัยสินค้าที่ให้ความคุ้มครองขั้นต่ำสุดที่ระบุใน clauses (C) ของ Institute Cargo Clauses (IMA/IUA) หรือเงื่อนไขที่คล้ายคลึงกัน ด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง การประกันภัยจะต้องจัดทำกับผู้รับประกัน หรือบริษัทประกันภัยที่มีชื่อเสียงดีและให้สิทธิแก่ผู้ซื้อหรือผู้มีส่วนได้เสียสามารถเรียกร้องจากผู้รับประกันโดยตรง

เมื่อผู้ซื้อต้องการและสามารถจัดหาได้ ผู้ขายจะต้องจัดให้มีความคุ้มครองเพิ่มเติมด้วยค่าใช้จ่ายของผู้ซื้อ โดยขึ้นอยู่กับข้อมูลที่ผู้ซื้อมอบให้ตามคำร้องขอของผู้ขาย เช่นความคุ้มครองที่ระบุใน Clause (A) หรือ (B) ของ Institute Cargo Clause หรือเงื่อนไขที่คล้ายคลึงกัน และ/หรือความคุ้มครองต่อภัยพิบัติอันเนื่องมาจากสงครามและการนัดหยุดงาน หรือเงื่อนไขที่คล้ายกัน

การประกันภัยต้องคุ้มครองขั้นต่ำของราคาสินค้าบวกเพิ่ม 10% (110%) และเป็นสกุลเงินเดียวกับสัญญา

การประกันภัยจะต้องคุ้มครองสินค้าจากจุดที่ส่งมอบตามข้อ ก 4 และ ก5 ไปยังสถานที่ปลายทางเป็นอย่างน้อย

ผู้ขายต้องมอบกรมธรรม์ประกันภัยหรือหลักฐานการประกันภัยให้แก่ผู้ซื้อ

นอกจากนี้ผู้ขายต้องให้ข้อมูลที่ผู้ซื้อต้องการ เพื่อการจัดทำประกันภัยเพิ่มเติม หากผู้ซื้อร้องขอ ด้วยความเสี่ยงภัย และค่าใช้จ่ายของผู้ซื้อ

6. การแบ่งปันภาระค่าใช้จ่าย

เหมือน CPT เกือบทั้งหมด ยกเว้นผู้ขายต้องจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยที่เกิดขึ้นตามข้อ ก3 ข)

สำหรับหน้าที่ของผู้ซื้อแบบ CIP เหมือนกับ CPT เกือบทั้งหมด ยกเว้นภาระหน้าที่ในหัวข้อ 3 และ 6 คือ

ข. ผู้ซื้อมีหน้าที่

3. สัญญารับประกันและสัญญาประกันภัย

ก) สัญญารับประกัน

ผู้ซื้อไม่มีหน้าที่นี้

ข) สัญญาประกันภัย

เหมือน CPT คือไม่มีหน้าที่ทำสัญญาประกันภัย แต่ต้องจัดหาข้อมูลที่จำเป็นแก่ผู้ขาย เมื่อผู้ขายร้องขอ เพื่อการจัดทำสัญญาประกันภัยเพิ่มเติม ตามที่ผู้ซื้อร้องขอในข้อ ก3 และ ข 3

6. การแบ่งภาระค่าใช้จ่าย

เหมือน CPT เกือบทั้งหมดยกเว้น ค่าใช้จ่ายซึ่งเกิดจากการประกันภัยเพิ่มเติมตามผู้ซื้อร้องขอ ตามข้อ ก3 และ ข3

DAT : Delivered at Terminal (Insert named terminal at port or place of destination)

DAT เป็นสัญญาซื้อขายที่กำหนดราคาสินค้ารวมค่าขนพาทะจนถึงท่าจอด (Terminal) ที่ระบุ ท่าเรือ หรือ ณ สถานที่ปลายทางที่ระบุซึ่งอาจจะเป็นท่าเรือ ท่าขนส่งทางบก และทางอากาศ คลังสินค้า ลานตู้คอนเทนเนอร์ โดยไม่รวมค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพิธีการเพื่อการนำเข้า ผู้ขายมีหน้าที่ขนสินค้าลงจาก ขนพาทะที่ขนส่งและส่งมอบให้อยู่ในเงื้อมมือของผู้ซื้อ DAT กำหนดขึ้นตาม DEQ เดิม แต่สามารถนำไปใช้ได้กับขนพาทะขนส่งในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งทางบก ทางน้ำ และอากาศ กรณีที่ผู้ซื้อประสงค์ให้ผู้ขายมีหน้าที่ขนส่งสินค้าไปยังสถานที่อื่นด้วย ควรใช้ DAP หรือ DDP

การซื้อขายในเทอมตัว D ทั้งหมดไม่ว่า DAT DAP DDP ผู้ขายมีหน้าที่ส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้ซื้อ ณ สถานที่ปลายทางที่ระบุ

Incoterms กำหนดภาระหน้าที่ของผู้ขายตามสัญญาซื้อขายแบบ DAT ในหัวข้อที่ 1 หน้าที่ทั่วไป หัวข้อที่ 2 ใบอนุญาต การอนุญาตของทางราชการและพิธีการต่าง ๆ หัวข้อที่ 5 การโอนความเสี่ยงภัย หัวข้อที่ 9 การตรวจ การบรรจุหีบห่อ และทำเครื่องหมาย และหัวข้อที่ 10 การช่วยเหลือด้านข้อมูลและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง เหมือนกับหน้าที่ผู้ขายในแบบ CPT คงแตกต่างกันเฉพาะในหัวข้อที่ 3,4,6,7,8 เรื่องสัญญาประกัน และสัญญาประกันภัย การส่งมอบและการรับมอบ การแบ่งปันภาระค่าใช้จ่าย การบอกกล่าวผู้ซื้อ และเอกสารการส่งมอบ ดังนี้

ก. ผู้ขายมีหน้าที่

3. สัญญาประกันและสัญญาประกันภัย

ก) สัญญาประกัน

ทำสัญญารับประกันสินค้าไปยังท่าจอด ณ ท่าเรือที่ระบุ หรือ สถานที่ปลายทางที่ระบุด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง หากมิได้มีการตกลงถึงท่าจอดไว้โดยเฉพาะ หรือไม่มีการกำหนดไว้ในทางปฏิบัติ ผู้ขายอาจเลือกท่าจอดใดที่เห็นว่าเหมาะสมที่สุด ณ ท่าเรือ หรือ สถานที่ปลายทางนั้น

ข) สัญญาประกันภัย

เหมือน CPT คือไม่มีหน้าที่ทำสัญญาประกันภัย แต่ต้องจัดหาข้อมูลตามที่คุณซื้อร้องขอ

4. การส่งมอบ

ขนส่งสินค้าลงจากยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งและส่งมอบให้อยู่ในเงื้อมมือของผู้ซื้อ ณ ท่าจอด ซึ่งระบุไว้ในข้อ ก 3 ก) ที่ท่าเรือหรือสถานที่ปลายทาง ในวันหรือภายในระยะเวลาที่ได้ตกลง

6. การแบ่งปันภาระค่าใช้จ่าย

ผู้ขายต้องชำระ

ก) ค่าใช้จ่ายอันเกี่ยวกับสินค้าจนกระทั่งสินค้านั้นได้ถูกส่งมอบตามข้อ ก 4 รวมทั้งค่าใช้จ่ายตามข้อ ก 3 ก) นอกจากค่าใช้จ่ายที่คุณซื้อต้องชำระในข้อ ข 6 และ

ข) เหมือน CPT ข้อ ก 6 ค) คือ กรณีที่ปฏิบัติได้ รับภาระค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพิธีการศุลกากร ฯลฯ ที่ต้องชำระเพื่อส่งออกและต้องรับภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการขนส่งสินค้าผ่านประเทศต่าง ๆ ที่จำเป็นตามปกติ เพื่อให้ผู้ซื้อสามารถรับมอบสินค้าด้วย

7. การบอกกล่าว

บอกกล่าวข้อมูลที่เป็นจำเป็นเพื่อให้ผู้ซื้อสามารถดำเนินการที่จำเป็นตามปกติในการรับมอบสินค้า

8. การมอบเอกสาร

จัดหาเอกสารที่ใช้ในการรับมอบสินค้าตามที่กล่าวในข้อ ก 4 /ข 4 ให้แก่ผู้ซื้อด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง

สำหรับภาระหน้าที่ของผู้ซื้อในหัวข้อที่ 1 หน้าที่ทั่วไป หัวข้อที่ 3 สัญญารับประกันและสัญญาประกันภัย หัวข้อที่ 9 การตรวจสอบสินค้า และ 10 การช่วยเหลือด้านข้อมูลข่าวสารและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเหมือนกับ CPT คงแตกต่างในหัวข้อที่ 2 และหัวข้อที่ 4 ถึง 8 ในเรื่อง ใบอนุญาต การอนุญาตของทางราชการ และพิธีการต่าง ๆ การรับมอบ การโอนความเสี่ยงภัย การแบ่งปันภาระค่าใช้จ่าย การบอกกล่าวผู้ขาย การพิสูจน์การส่งมอบ ดังนี้

ข. ผู้ซื้อทำหน้าที่

2. ใบอนุญาต การอนุญาตของทางราชการและพิธีการต่าง ๆ

กรณีที่สามารถปฏิบัติได้ ผู้ซื้อต้องจัดให้ได้มาซึ่งใบอนุญาตนำเข้าหรือการอนุญาตของทางราชการ และการดำเนินการทางพิธีศุลกากร สำหรับการนำเข้าสินค้าด้วยความเสี่ยงภัยและค่าใช้จ่ายของตนเอง

4. การรับมอบสินค้า

รับมอบสินค้าเมื่อสินค้านั้นถูกส่งมอบตามที่ระบุในข้อ ก 4

5. การโอนความเสี่ยงภัย

รับความเสี่ยงภัยในความสูญหายหรือเสียหายของสินค้า นับตั้งแต่สินค้านั้นได้ถูกส่งมอบตามระบุในข้อ ก 4

หาก

ก) ผู้ซื้อไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ระบุในข้อ ข 2 รับความเสี่ยงภัยในความสูญหายหรือเสียหายที่เกิดขึ้นแก่สินค้า หรือ

ข) ผู้ซื้อไม่บอกกล่าวตามข้อ ข 7 รับความเสี่ยงภัยในความสูญหายหรือเสียหายของสินค้า นับแต่วันที่ได้ตกลงหรือวันที่สิ้นสุดของระยะเวลาที่ตกลงเพื่อการส่งมอบ

โดยมีเงื่อนไขว่า สินค้านั้นได้ถูกบ่งชี้ไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นสินค้าตามสัญญา

6. การแบ่งปันค่าใช้จ่าย

ผู้ซื้อต้องชำระ

ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสินค้านับแต่เวลาที่สินค้านั้นถูกส่งมอบตามที่กล่าวไว้ใน

ข้อ ก 4

ข) ค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมแก่ผู้ขาย หากผู้ซื้อไม่ปฏิบัติหน้าที่ของตนตามข้อ ข 2 หรือไม่บอกกล่าวตามข้อ ข 7 โดยมีเงื่อนไขว่า สินค้านั้นได้ถูกบ่งชี้ไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นสินค้าตามสัญญา และ

ค) กรณีที่สามารถปฏิบัติได้ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการพิธีการทางศุลกากร รวมถึงอากร ภาษี และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ที่ต้องชำระเมื่อนำเข้าสินค้า

7. การบอกกล่าวผู้ขาย

หากผู้ซื้อเป็นผู้มีสิทธิกำหนดเวลาใดภายในระยะเวลาเพื่อการส่งมอบหรือจัดรับมอบ ณ ท่าจอดที่ระบุ ผู้ซื้อต้องบอกกล่าวข้อมูลที่เพียงพอในเรื่องดังกล่าวให้ผู้ขายทราบ

8. หลักฐานการส่งมอบ

รับเอกสารการส่งมอบตามที่กล่าวไว้ในข้อ ก 8

DAP : Delivered at Place (Insert named place of destination)

DAP เป็นสัญญาซื้อขายที่มีลักษณะเช่นเดียวกับ DAT แต่ต่างกันที่การซื้อขายแบบ DAP กำหนดจุดส่งมอบเป็นสถานที่ปลายทางมิใช่ท่าจอด และผู้ขายไม่มีหน้าที่ขนส่งสินค้าลงจากยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่ง ผู้ขายมีหน้าที่ส่งมอบสินค้านั้นให้อยู่ในเงื้อมมือของผู้ซื้อ ณ จุดที่ตกลง(หากมี) ณ สถานที่ปลายทาง ในขณะที่สินค้านั้นยังอยู่บนยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งพร้อมที่จะขนลงเท่านั้น หน้าที่ขนส่งสินค้าลงจากยานพาหนะเป็นของผู้ซื้อเช่นเดียวกับการซื้อขายตามแบบ DAF, DES และ DDU Incoterms 2000

DDP : Delivered Duty Paid (Insert named place of destination)

DDP เป็นสัญญาซื้อขายที่มีลักษณะเช่นเดียวกับ DAP กล่าวคือผู้ขายมีหน้าที่จัดส่งสินค้าไปจนถึงสถานที่ปลายทางที่ระบุและส่งมอบสินค้านั้นให้อยู่ในเงื้อมมือของผู้ซื้อในขณะที่สินค้านั้นยังอยู่บนยานพาหนะในลักษณะที่พร้อมจะขนลง โดยเพิ่มภาระให้ผู้ขายมีหน้าที่ดำเนินการพิธีการทางศุลกากรที่จำเป็นสำหรับการนำเข้าสินค้าด้วย

คำที่ใช้สำหรับการขนส่งทางทะเล และทางน้ำในแผ่นดิน**FAS : Free Alongside Ship (Insert named port of shipment)**

การซื้อขายในแบบ FAS มีลักษณะคล้ายกับการซื้อขายในแบบ FCA คงแตกต่างกันเฉพาะยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่ง การซื้อขายแบบ FAS ผู้ขายมีหน้าที่ขนส่งสินค้าซึ่งผ่านพิธีการทางศุลกากรแล้วไปเทียบข้างลำเรือที่ผู้ซื้อกำหนดเพื่อรอการขนขึ้น หรือจัดหาสินค้าที่ได้ถูกส่งมอบแล้วในลักษณะดังกล่าว (Procure goods already so delivered for shipment) โดยผู้ซื้อเป็นผู้รับผิดชอบในการขนขึ้นบนเรือและค่าใช้จ่าย กรณีที่เรือจอดเทียบท่าผู้ขายมีหน้าที่ขนส่งสินค้าไปวางไว้ที่ข้างลำเรือนั้น หากเป็นเรือขนาดใหญ่ไม่สามารถเข้ามาจอดเทียบท่าได้ ผู้ขายต้องรับภาระในการจัดหาเรือลำเลียงเพื่อนำสินค้าไปเทียบข้างลำเรือดังกล่าว ความเสี่ยงในสินค้าโอนไปยังผู้ซื้อในเวลาที่สินค้าถูกวางไว้เทียบข้างลำเรือ

การซื้อขายในกลุ่มนี้ ได้แก่ FAS FOB CFR และ CIF ใช้เรือเป็นพาหนะในการขนส่ง การส่งมอบสินค้า ผู้ขายไม่จำเป็นต้องขนส่งสินค้าเอง แต่สามารถทำโดยการจัดหาสินค้าที่ได้ถูกส่งมอบเรียบร้อยแล้ว

Incoterms 2010 กำหนดภาระหน้าที่ของผู้ขายในการซื้อขายแบบ FAS ต่างไปจาก FCA เฉพาะหัวข้อที่ 4 การส่งมอบและการรับมอบ หัวข้อที่ 5 การโอนความเสี่ยง และหัวข้อที่ 8 เอกสารการขนส่งดังนี้

ก. ผู้ขายมีหน้าที่

4. การส่งมอบ

ส่งมอบสินค้าโดยขนส่งสินค้าไปไว้ข้างลำเรือที่ผู้ซื้อระบุ ณ จุดขนถ่าย(หากมี) ซึ่งกำหนดโดยผู้ซื้อ ณ ท่าเรือต้นทาง หรือจัดหาสินค้าที่ได้ถูกส่งมอบแล้วในลักษณะดังกล่าว ในวันหรือภายในระยะเวลาที่ตกลง และตามประเพณีปฏิบัติในท่าเรือนั้น

หากผู้ซื้อมิได้ระบุจุดขนถ่ายไว้โดยเฉพาะ ผู้ขายอาจเลือกจุดที่เห็นว่าเหมาะสมที่สุดในท่าเรือนั้นเพื่อทำการส่งมอบ หากการส่งมอบกำหนดไว้เป็นระยะเวลาผู้ขายมีสิทธิเลือกวันที่ส่งมอบในระยะเวลาดังกล่าว

5. การโอนความเสี่ยงภัย

รับความเสี่ยงภัยในความสูญหายหรือเสียหายของสินค้าจนกระทั่งสินค้านั้นได้ส่งมอบตามข้อ ก.4 ยกเว้นความสูญหายหรือเสียหายตามที่ระบุไว้ในข้อ ข.5

8. เอกสารการส่งมอบ

จัดทำหลักฐานที่แสดงว่าสินค้าได้ถูกส่งมอบแล้วตามข้อ ก 4 ให้แก่ผู้ซื้อด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง

เว้นแต่หลักฐานนั้นเป็นเอกสารการขนส่ง เมื่อผู้ซื้อร้องขอผู้ขายต้องช่วยเหลือผู้ซื้อเพื่อให้ได้มาซึ่งเอกสาร โดยผู้ซื้อเป็นผู้เสี่ยงภัยและเสียค่าใช้จ่าย

ส่วนภาระหน้าที่ของผู้ซื้อแตกต่างกับ FCA เฉพาะในหัวข้อที่ 5 ถึงที่ 7 การโอนความเสี่ยงภัย การแบ่งปันภาระค่าใช้จ่าย และ การบอกกล่าวผู้ขาย ดังนี้

ข. ผู้ซื้อทำหน้าที่

4. การรับมอบ

ผู้ซื้อต้องรับมอบสินค้าเมื่อสินค้านั้นถูกส่งมอบตามที่กล่าวไว้ในข้อ ก.4

5. การโอนความเสี่ยงภัย

รับความเสี่ยงภัยในความสูญหายหรือเสียหายของสินค้านับแต่เวลาที่สินค้าถูกส่งมอบตามข้อ ก 4 หาก

ก) ผู้ซื้อมิได้บอกกล่าวตามข้อ 7 ก หรือ

ข) เรือที่ผู้ซื้อกำหนดมิได้มาถึงตามเวลาที่กำหนด หรือมิได้มารับสินค้า หรือปิดรับสินค้าก่อนกำหนดเวลาที่แจ้งไว้ตามข้อ ข 7

ผู้ซื้อรับความเสี่ยงภัยในความสูญหาย หรือเสียหายของสินค้านับแต่วันที่ได้ตกลงกันไว้หรือวันที่สิ้นสุดของระยะเวลาที่ตกลงเพื่อส่งมอบ โดยมีเงื่อนไขว่าสินค้านั้นได้ถูกบ่งชี้ไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นสินค้าตามสัญญา

6. การแบ่งปันภาระค่าใช้จ่าย

แตกต่างกับ FCA เฉพาะข้อ ข 6 ในส่วนของค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมที่เกิดขึ้นจาก ผู้ซื้อไม่ได้แจ้งตาม ข้อ ข 7 หรือเรือที่ถูกกำหนดโดยผู้ซื้อไม่ได้มาถึงตามกำหนดเวลา หรือไม่สามารถรับสินค้า หรือปิดรับสินค้า ก่อนกำหนดเวลาที่แจ้งตามข้อ ข 7

7. การบอกกล่าวผู้ขาย

บอกกล่าวข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้ผู้ขายทราบถึงชื่อเรือ จุดขนถ่าย และเมื่อจำเป็นเวลารับมอบที่ผู้ซื้อ เลือกในระยะเวลาที่ตกลง

FOB : Free On Board (Insert named port of shipment)

การซื้อขายในแบบ FOB มีลักษณะคล้ายกับการซื้อขายในแบบ FAS ต่างกันที่การส่งมอบ โดย FOB ผู้ขายมีหน้าที่ขนส่งสินค้าขึ้นไปวางไว้บนเรือที่ผู้ซื้อเป็นผู้กำหนด ณ ท่าเรือที่ทำการส่งออก หรือจัดหาสินค้าที่ได้ ถูกส่งมอบแล้วในลักษณะดังกล่าว ความเสี่ยงภัยในความเสี่ยงสูญหายหรือเสียหายโอนไปยังผู้ซื้อเมื่อสินค้านั้นได้ ถูกจัดวางไว้บนเรือแล้ว

CFR : Cost and Freight (Insert named port of destination)

การซื้อขายในแบบ CFR มีลักษณะคล้ายกับการซื้อขายในแบบ CPT ต่างกันที่การส่งมอบโดย CFR ผู้ขายมีหน้าที่ขนส่งสินค้าขึ้นไปวางไว้บนเรือที่ทำการขนส่งซึ่งผู้ขายเป็นผู้จัดหาหรือจัดหาสินค้าที่ได้ถูกส่งมอบ แล้วในลักษณะดังกล่าว ความเสี่ยงภัยในความเสี่ยงสูญหายหรือความเสียหายโอนไปยังผู้ซื้อ เมื่อสินค้านั้นได้ถูก จัดวางไว้บนเรือแล้ว

CIF : Cost , Insurance and Freight (Insert named port of destination)

การซื้อขายในแบบ CIF มีลักษณะคล้ายกับการซื้อขายในแบบ CIP ต่างกันที่การส่งมอบโดย CIF ผู้ขายมีหน้าที่ขนส่งสินค้าขึ้นไปวางไว้บนเรือ ซึ่งผู้ขายเป็นผู้จัดหา หรือจัดหาสินค้าที่ได้ ถูกส่งมอบแล้วใน ลักษณะดังกล่าว ความเสี่ยงภัยในความเสี่ยงสูญหายหรือเสียหาย โอนไปยังผู้ซื้อเมื่อสินค้านั้นได้ถูกวางไว้บนเรือ แล้ว